

מסכת מכשירין

פרק ג'

א. שָׁקֵן שַׁהוּא מֶלֶא פִּרְוֹת וְנִתְנָנוּ עַל גַּב הַגְּהָר, או עַל פִּי הַבָּור, או עַל מַעֲלוֹת הַמִּעֵּרָה, וְשַׁאֲבוֹ, כֹּל שַׁשְּׂאָבוֹ, בְּכִי יִתְפּוּ. רַبִּי יְהוּדָה אָוֹمֵר, כֹּל שַׁהוּא כְּנָגֵד הַמִּים, בְּכִי יִתְפּוּ. וְכֹל שַׁאֲינוּ כְּנָגֵד הַמִּים, אִינּוּ בְּכִי יִתְפּוּ:

ב. חַבִּית שַׁהְיָה מֶלֶא פִּרְוֹת וְנִתְנָהּ לְתוֹךְ הַמְּשֻׁקִין, או מֶלֶא מְשֻׁקִין וְנִתְנָהּ לְתוֹךְ הַפְּרוֹת, וְשַׁאֲבוֹ, כֹּל שַׁשְּׂאָבוֹ, בְּכִי יִתְפּוּ. בְּאַלְוּ מְשֻׁקִים אָמְרוּ, בְּמִים וּבְיִין וּבְחֶמֶץ. וְשֶׁאָר כֹּל הַמְּשֻׁקִין, טְהוֹרִין. רַבִּי גַּחְמִיהּ מֶטֶהֶר בְּקַטְנִית, שַׁאֲיוֹן הַקַּטְנִית שׂוֹאָבָת:

ג. חַרְזָה פָּתֵחַ מִפְּהָה וְנִתְנָהּ עַל פִּי חַבִּית שֶׁל יָין, רַבִּי מַאֲיר מֶטֶמֶא. רַבִּי יְהוּדָה מֶטֶהֶר. רַבִּי יוֹסֵי מֶטֶהֶר בְּשֶׁל חַטִּים וּמֶטֶמֶא בְּשֶׁל שָׁעֲרִים, מִפְּנֵי שְׁהַשְׁעָרִים שׂוֹאָבָות:

ד. חַמְרַבֵּץ אֶת בֵּיתוּ וְנִתְנָן בּוּ חַטִּים וּטְנָנוּ, אִם מְחַמֵּת הַמִּים, בְּכִי יִתְפּוּ. וְאִם מְחַמֵּת הַסְּלָע, אִינּוּ בְּכִי יִתְפּוּ. הַמְכַבֵּס אֶת כְּסֹותָו בְּעַרְבָּה,

גַּמְנָה בָּה חַטִּים וַטְּבָנוֹ, אֲםֵן מִחְמָת הַמִּים, בְּכִי יְפָנוֹ. אֲםֵן מִחְמָת עַצְמָנוֹ,
אֲינָנוּ בְּכִי יְפָנוֹ. הַמְּטָבֵן בְּחֶלֶל, הַרְיִי זֶה בְּכִי יְפָנוֹ. מַעֲשָׂה בָּאֲנָשִׁי הַמְּחוֹזָ
שַׁהֲיוֹ מַטְבֵּן בְּחֶלֶל, אָמְרוּ לְהֶם חֲכָמִים, אֲםֵן כֵּה הַיְיָתָם עֹשִׂים, לֹא
עֲשִׂיהם טְהָרָה מִימִיכֶם:

ה. הַמְּטָבֵן בְּטִיט הַגּוֹב, רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמֵר, אֲםֵן יָשֵׁב בּוֹ מִשְׁקָה טָפָח,
בְּכִי יְפָנוֹ. וְאִם לֹא, אֲינָנוּ בְּכִי יְפָנוֹ. הַמְּרַבֵּץ אֶת גְּרָנוֹ, אֲינָנוּ חֹשֶׁשׁ
שֶׁמְאָ גַּמְנָה בָּה חַטִּים וַטְּבָנוֹ. הַמְּלָקֶט עֲשָׂבִים כַּשְׁהַטֵּל עַלְיָהֶם, לְהַטֵּן
בָּהֶם חַטִּים, אֲינָנוּ בְּכִי יְפָנוֹ. אֲםֵן גַּתְכֹּו לְכָה, הַרְיִי זֶה בְּכִי יְפָנוֹ. הַמְּוֹלִיךְ
חַטִּין לְטָחֵן וַיְרַדוּ עַלְיָהוּ גְּשָׁמִים, אֲםֵן שְׁמָחָה, בְּכִי יְפָנוֹ. רַבִּי יְהוּדָה
אָמֵר, אֵי אָפְּשָׁר שֶׁלֹּא לְשָׁמָחָה, אֶלָּא אֲםֵן עַמְּדָה:

ו. קָיִם זַיְתִּינוּ נְתוּנִים בְּגַג וַיַּרְדוּ עַלְיָהוּ גְּשָׁמִים, אֲםֵן שְׁמָחָה, בְּכִי יְפָנוֹ.
רַבִּי יְהוּדָה אָמֵר, אֵי אָפְּשָׁר שֶׁלֹּא לְשָׁמָחָה, אֶלָּא, אֲםֵן פְּקָק אֶת הַצְּנוּר
אוֹ אֲםֵן חַלְחָל לְתֹזְנוֹן:

ז. הַחְמָרִין שַׁהֲיוֹ עֹזְבָּרִים בְּנֶהֶר וְגַפְלוּ שְׁקִיעָם לְמִים, אֲםֵן שְׁמָחָה,
בְּכִי יְפָנוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אָמֵר, אֵי אָפְּשָׁר שֶׁלֹּא לְשָׁמָחָה, אֶלָּא, אֲםֵן הַפְּכוֹ.
קָיִם רַגְלֵינוּ מְלָאֹת טִיט, וְכֵן רַגְלֵי בְּהַמְּטוֹ, עַבְרָ בְּנֶהֶר, אֲםֵן שְׁמָחָה, בְּכִי
יְפָנוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אָמֵר, אֵי אָפְּשָׁר שֶׁלֹּא לְשָׁמָחָה, אֶלָּא, אֲםֵן עַמְּדָה
וְהַדִּים. בְּאָדָם וּבְבָהָמָה טְמָאָה, לְעוֹלָם טְמָא:

ה. המוריד את הגלגים ואת כליה הקבר בשעת הקדים לפנים בשביל שיחצנו, הרי זה בכى יפן. המוריד בהמה לשאות, הפנים העולים בפה, בכى יפן. וברגלה, איןנו בכى יפן. אם חשב שיודחו רגליים, אף העולין ברגליה, בכى יפן. בשעת היחף והדיש, לעוזם טמא. הוריד חרש שוטה וקטו, אף על פי שהחובב שיודחו רגליים, איןנו בכى יפן, שיש להו מעשה ואין להו מתחשבה: